

MONITOR WARSZAWSKI.

W WARSZAWIE DNIA 6. CZERWCA 1825. ROKU W PONIEDZIAŁEK.

Dostrzeżenia meteorologiczne w Warszawie.

Dnia 4 Czerwca	Zrana . . . Popołudniu . . . Wieczorem . . .	Ciepłomierz R.		Barometr.		Wiatr.		Stan Nieba.
		Stopni ciepła . . .	Stopni ciepła . . .	Cali 27 linii		Poludniowy	Poludniowo-wschodni	Słońce blade. Słońce. Chmurno.
5	Zrana . . .	Stopni ciepła . . .	+10	Cali 27 linii	8,3	Poludniowy	Poludniowo-wschodni	Słońce blade.
	Popołudniu . . .	Stopni ciepła . . .	+19	„	7,4	Poludniowy	Poludniowo-wschodni	Słońce.
	Wieczorem . . .	Stopni ciepła . . .	+11	„	6,6		Poludniowy	Chmurno.
5	Zrana . . .	Stopni ciepła . . .	+10	Cali 27 linii	6,6	Wschodni	Poludniowo-wschodni	Słońce blade.
	Popołudniu . . .	Stopni ciepła . . .	+19	„	5,4		Poludniowo-wschodni	Chmurno.
	Wieczorem . . .	Stopni ciepła . . .	+12	„	5,0		Poludniowo-wschodni	Deszczyk.

SEYM KRÓLESTWA POLSKIEGO.

Posiedzenie dnia 31 Maja.

w Izbie Senatorskiej.

Wnoszony na posiedzeniu Izby Poselskiej dnia 27 Maja projekt do prawa zmieniającego przepis Artykułu 530 Kodexu Cywilnego względem dzierżaw i czynszów wieczystych, wprowadzony był dnia tego do Senatu i iednomyslnie przyjęty został.

w Izbie Poselskiej.

JW. Rada Stanu Woźnicki, zastępca Ministra Sprawiedliwości, wniósł do Izby Poselskiej Oddział 2gi Księgi I. Projektu do Kodexu Cywilnego Królestwa Polskiego, złożony z trzech tytułów, 4, 5, i 6go, które większością głosów 92. przeciwko 14 przyjęte zostały.

ROZKAZ DZIENNY

Do WOJSKA POLSKIEGO.

w Kwaterze Główny Dnia (16) 28 Kwietnia
w Warszawie. 1825 roku.

ZANAYWYŻSZYM ROZKAZEM.

Postępują na Podporuczników. Po odbytym *examinie* praktycznym ze szkoły Podchorążych Piechoty.

w Gwardyi.

Do Pułku Grenadyerów: z Pułku 3go Piechoty liniowej, Podchorąży Wiktor Chmieliński. — Z Pułku Grenadyerów Gwardyi, Podchorąży Antoni Roszkowski. — Z Pułku strzelców pieszych Jego Cesarzewiczowski Mości Wielkiego Xięcia MIKOŁAJA N^o 1^o, Podofficer Patrycy Drzewiecki. — Z Pułku Grenadyerów Gwardyi, Sierżant starszy Walenty Fabiszewski i Podofficer Józef Słonczyński. — Z Pułku 8go Piechoty liniowej, Podofficer Wojciech Raczyński. — Z Pułku Grenadyerów Gwardyi, Sierżanci starsi: Seweryn Grabowski, Stanisław Pągowski, i Podchorążowie: Henryk Umieniecki i Henryk Krański.

w Korpusie Artylleryi i Inżynierów.

Do Batalionu Saperów: z tegoż Batalionu, Podofficer klasy 2éy Wojciech Przedpełski i Podofficer klasy 1éy Franciszek Zagrzewski.

w Piechocie.

Do Pułku Piechoty liniowej Jego Cesarzewiczowski Mości Wielkiego Xięcia MIKOŁAJA N^o 1^o: z tegoż Pułku Podchorąży Ignacy Dębiński. — Z Pułku Grenadyerów Gwardyi, Podofficer Teodor Grabczewski. — Z Pułku piechoty liniowej Jego Cesarzewiczowski Mości Wielkiego Xięcia MIKOŁAJA N^o 1^o, Podofficer Jan Ko-

towski. — Z Batalionu Saperów, Podofficer klasy 2éy Adam Markowski. — Z Pułku 7go liniowego, Podofficer Julian Płuszczewski. — Z Batalionu Saperów, Podofficer klasy 1éy Antoni Wyrzykowski. — Z Pułku piechoty liniowej Jego Cesarzewiczowski Mości Wielkiego Xięcia MIKOŁAJA N^o 1^o, Podofficerowie: Ludwik Jabłkowski i Józef Urbański.

Do Pułku 5go liniowego: z tegoż Pułku, Podofficer Antoni Gołębiowski. — Z Pułku Grenadyerów Gwardyi, Podofficer Nepomucen Wroniecki. — Z Pułku 5go liniowego, Podofficerowie: Karol Pomorski, Albin Kozłowski, Stanisław Dęby, Pafnucy Sokolnicki, Teodor Baciarelli i Andrzej Karniewski.

Do Pułku 2go liniowego: z Pułku Grenadyerów Gwardyi, Podofficer Ludwik Michalicki. — Z Pułku 2go liniowego, Podofficerowie: Onufry Zieliński, Grzegorz Kakowski, Wincenty Gniewkowski, Apolinary Zdzitowiecki, Wincenty Majewski, Wincenty Sakowski i Jan Krassyn.

Do Pułku 6go liniowego: z tegoż Pułku, Podofficerowie: Waleryan Karliński i Józef Arnold, Sierżanci starsi: Antoni Kijeński, Jakób Kurowski i Podofficerowie: Filip Czyżewski, Stanisław Rybicki, Klemens Maychrowski i Alexander Wasilewski.

Do Pułku Strzelców pieszych Jego Cesarzewiczowski Mości Wielkiego Xięcia MIKOŁAJA N^o 1^o: z tegoż Pułku, Sierżant starszy Leopold Koszutski, Podofficerowie: Hippolit Włodek, Stanisław Wilkanowski, Sierżant starszy, Wincenty Baranowski i Podofficerowie: Jan Jabłonowski, Szymon Kondracki, Józef Bądkowski i Nepomucen Frezer.

Do pułku 3go Strzelców pieszych: z pułku Grenadyerów Gwardyi, Podofficer Adam Bogdański. — Z Pułku 6go liniowego Podofficer Tomasz Majewski. — Z Pułku 2go liniowego, Podofficer Grzegorz Sadłowski. — Z Pułku 3go Strzelców pieszych Podofficerowie: Leon Bietkowski i Antoni Rekiert. — Z Pułku 5go liniowego, Podofficer Ferdynand Bulewski.

Do Pułku 3go liniowego: z tegoż Pułku Podofficerowie: Teofil i Dionizy Jaworsey i Ludwik Michałowski. — Z Pułku 2go liniowego, Podofficer Tadeusz Zaborzecki. — Z Pułku Grenadyerów Gwardyi, Sierżant starszy Franciszek Przewłocki. — Z Pułku 3go liniowego, Podchorążowie: Józef Siemiński i Kasper Cichowski. — Z Pułku Grenadyerów Gwardyi, Podofficer Józef Folkierski.

Do Pułku 7go liniowego: z Pułku Grenadyerów Gwardyi, Sierżant starszy Hi-

lary Kujawski. — Z Pułku 7go liniowego, Sierżanci starsi: Józef Krynicki, Franciszek Miniszewski i Antoni Peperski. — Z Pułku Grenadyerów Gwardyi, Podofficer, Ludwik Borkiewicz.

Do Pułku 4go liniowego: z tegoż Pułku, Podchorąży Józef Kulczycki; Sierżant starszy, Mateusz Łosowski, Podchorąży, Adam Przeradzki, Sierżant starszy, Tadeusz Niementowski i Podchorążowie: Tytus Przeradzki, Piotr Czaykowski, Józef Krysztoporski i Wojciech Pawłowski.

Do Pułku 8go liniowego: z Pułku Grenadyerów Gwardyi, Sierżant starszy, Jan Dąbrowski. — Z Pułku 8go liniowego, Podofficerowie: Wincenty Silnicki i Leon Olszewski. — Z Pułku Grenadyerów Gwardyi, Podchorąży Maryan Kaweczyński. — Z Pułku 8go liniowego, Podofficerowie: Józef Milatycki i Romuald Starzyński.

Do Pułku 2go Strzelców Pieszych: z tegoż Pułku, Podchorąży Józef Dobrzelewski. — Z Pułku Grenadyerów Gwardyi, Podofficer Józef Rajuniec. — Z Pułku 2go Strzelców pieszych, Podchorążowie: Stanisław Bagiński i Piotr Wacławowicz. — Z Pułku Strzelców pieszych Jego Cesarzewiczowski Mości Wielkiego Xięcia MIKOŁAJA N^o 1^o, Podofficer Paweł Wężyk.

— Z Pułku 6go liniowego, Podofficer Nepomucen Metzler. — Z Pułku 5go liniowego, Podofficer Stefan Kąciewicz. — Z Pułku Piechoty liniowej Jego Cesarzewiczowski Mości Wielkiego Xięcia MIKOŁAJA N^o 1^o Podofficer Antoni Wasilewski.

Do Pułku 4go Strzelców pieszych: z tegoż Pułku, Podchorążowie: Franciszek Wąsowski, Józef Ciężyński, Podofficerowie: Andrzej Gąsiorowski, Benedykt Szadurski i Podchorąży Faustyn Chmielewski. — Z Pułku Grenadyerów Gwardyi, Podofficerowie: Ignacy Jeżewski i Alexander Rudzki. — Z Pułku 4go Strzelców pieszych, Podofficer Filip Reymer.

Naczelnny Wódz

(podpisano) KONSTANTY:

W. X. R.

Zgodno z Oryginałem,

p. t. ob: Podszefa Sztabu Głównego
Pułkownik Siemiątkowski.

Kommissya Woiewództwa Mazowieckiego.

Podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 15 Czerwca r. b. o godzinie 10 zrana w Magazynie Solnym w Włocławku w Obwodzie Kujawskim, odbędzie się licytacja in minus na reparacyą Zabudowań tegoż Magazynu.

Licytacja zaczynać się będzie od Summy anszlagowej Złp. 4964 gr. 17 — Każdy z Konkurrentów winien się zaopatrzyć

łomki *Rozbóyników* i nowe poema *Cyga-
nie*.

— P. A. *Hummel* z Gothenburga wydał Nr. 4ty swoich rozpraw Entomologicznych; poprzednicze numera wyszły w 1821, 22, i 23. (*Dz. Pet.*)

z Frankfurtu 27 Maja

— Poranek dnia 16 Maja dla właścicieli winnic i rolników w Würzburgskim i Bamberskim, równie iak dla każdego czułego człowieka, stał się przerażającym. Naypiękniejszy rozwinięte winnice, drzewa owocowe, chmiel, i większą część zboża zniszczył zupełnie przymrozek na tę porę niesłychany, do 2 stopni niżej zera dochodzący, tak iż nie ma najmniejszego widoku przyszłych zbiorów. W okolicy Norymbergi dnia 16 Maja trwało zimno, które wszelkie oczekiwanie owoców i ogrodowin już zasianych w niwecz obróciło. W okolicy Bairuth następnego poranku po S. Bonifacym uyrzano zawiedzione nadzieie obfitego zbioru owoców. Zimno wiele szkody narobiło w ogrodach. Na nieszczęście susza i wiatr północny ciągle trwały. Z dnia 20 na 21 noc była bardzo zimna z wielkim szronem połączona.

— Redakcyja Gazety Berlińskiej *Haudego*, która (równie iak i my; *Obacz Ner 65*) wyięta była z *Hamburskiej Gazety* kupieckiej, artykuł z Sztokholmu: o nadzwyczaj wielkiej liczbie rozwodów w Norwegii, pisze teraz iż „Artykuł ten czyni krzywdę publicznym obyczajom zacnego narodu, a przeto Redakcyja czuje się tem bardziej obowiązana do sprostowania jego, ile że powzięła pewne i wiarogodne wiadomości w tym przedmiocie. *Hamburski* pisarz zamienił w swoim artykule dwie istotnie różne od siebie rzeczy. W spisie, który każdy Gubernator prowincyi podaje corocznie Kommissyi mającej polecenie wygotowania ogólnego spisu ludności w królestwie, znajduie się pomiędzy innemi rubrykami jedna zawartych małżeństw, druga rozwiązanych. Ta ostatnia Kolumna ma w języku szwedzkim napis *Uplöste Hjonolag* (rozwiązane małżeństwa) a pod tym ogólnym tytułem zawiera nie tylko prawne rozwody, lecz i wszystkie przez śmierć rozwiązane stađa. Naturalnie liczba ostatnich jest największa, szczególniej na prowincyi gdzie nader rzadko zdarzają się rozwody. Szwecya może w tym względzie z każdym kraiem iść w zawód, w którym bogoboyny sposób myślenia i obyczajność mieszkańców przykładają się wspólnie do uświęcenia małżeńskiego związku.“

z Wiednia 29 Maja

— J. C. K. Mość raczył udzielić dwuletni przywilej Panu *Gross* handlującemu winem na wynalazek knotów słomianych lub papierowych do świec z wosku lub łożu; przez co świece łożowe, prócz tego że nie dymią, nie topią się, ani swędu żadnego nie wydają, tę jeszcze mają korzyść, iż dłużej się palą. Swieca bowiem zwyczajna cztery łoży ważąca na 10 godzin wystarczy.

— Z *Presburga* donoszą że piękna i prawie letnia pora od dnia 13 zmieniła się w nieprzyjemną i zimną. Dnia 14 mały deszcz spadł, lecz w nocy za to wielki był szron a rano 15 widziano lód cienki na powierzchni wody. Winnice znacznie ucierpiały przez to zimno. Tem przy-

kszeysza dla nas ta niespodziana zmienność powietrza, że blizki nas przepowiadacz wróżył szybki wzrost ciepła począwszy od 13 do 18 Maja.

z Bruxelli 21 Maja

— Zaraza morowa która się w Alexandryi zjawiła, iest powodem do ogłoszenia Kwarantany dla wszystkich z Egiptu przybywających okrętów.

— Donoszą z wyspy Jawa przez Anglię co następuje: «Spodziewają się z pewnością, prędzej lub później poskromić zbuntowanych Chińczyków w Montrado na wyspie Borneo, którzy, podług najpóźniejszych wiadomości, zabierali się do uderzenia na Mampawa gdzie się nasze woyska zebrały. Lecz obawiano się przy téj okoliczności zupełnego zniszczenia złoty kopalni w Borneo, nayobfitszych w Azji, które Chińczykowie aż dotąd wyłącznie dla nas na rachunek naszego rządu obrabiać musieli.

z Londynu 21 Maja

— Hr. *Liverpool* oświadczył w Izbie wyższej, że przysięgę Króla podczas Koronacyi wykonaną, nie uważa za przeszkodę w wyzwoleniu Katolików.

— Jak tylko los przedmiotu tego w wspomnionéj Izbie był rozstrzygnięty, pospieszył J. K. M. *Xiąże Sussex* do księgi protestów i zapisał swoje przeciwne zdanie; naszladowali go Lordowie: *Jersey*, *Holland*, *Ellenborough*, *Spencer*, *King*, *Suffield*, *Minto* i *Mendip*.

— W *Coventry* uderzono we wszystkie dzwony za nadejściem wiadomości o odzuceniu biłu Katolickiego.

— Narobiło tu wiele hałasu przyaresztowanie duchownego anglikańskiego, nazwiskiem *Abraham Karola Mummery*, który nawet był członkiem *Kembrydzkiego* uniwersytetu i iest autorem kilku dzieł. Przybył on przed trzema prawie tygodniami do *North-Shields*, gdzie się nazwał *Jerzym Miller* i udawał że był pisarzem celnym, twierdząc, iż mu nakazano czatować na statek podeyrzany o przemykanie. Wprowadził się na stację do niejakiej Pani *Hill*, która tak wielkie położyła zaufanie w zacnym na pozór gościu, że wychodziła często z domu i powierzała swoiego mienia temu nieznaiomemu. Gdy raz wyszła (mąż iey bowiem znajdował się w *Newcastle*), obcy kazał sprowadzić ślusarza, któremu polecił aby otworzył szkatułkę, udając, że iego żona wzięła z sobą klucz, on zaś w téj chwili bardzo ważnego papieru potrzebuie. Gdy zabrał srebro i klejnoty (niespostrzegł przecieź pudełka od herbaty w którym było 800 f.s.) poleczał na parnym statku *Charlotte*, i zastawił niektóre Artykuły w *Sunderland*, gdzie nawet niekiedy kazywał za tamtejszego Rektora. Gdy go przyaresztowano, gdyż wydały go znaki i cyfry na srebrze przy nim znalezioném, zaparł się wszystkiego i udawał się za chirurga *William Toyner*. Lecz niezgadzały się z tém podaniem ani zeszyty teologiczne, ani inne rzeczy które miał przy sobie, a gdy dnia 19 b. m. stawiony był przed Panem *Harderwicke*, policyjnym Sędzią i usłyszał zeznanie przeciwko sobie, wyznał swą winę z płaczem, i przydał, że niegodziwe związki z iedną kobietą obłąkały go z drogi cnoty. Nieszczęśliwy ten człowiek, mający dopiero lat 34 będzie stawiony przed sąd w *Shield*, gdzie ma

wielu przyjaciół i krewnych. Niemiano względu na iego prośbę aby go sądzono w Londynie i przez to oszczędzono mu wstydu w miejscu iego urodzenia. (*G. B.*)

— Dnia 13. b. m. na 19. doroczném zgromadzeniu Królesko-Afrykańskiego instytutu, odczytał P. *Fowell Buxton* korespondencyą pomiędzy Panem *Stuart* a Panem *Villèle*; wraz z listem iednego Amerykani-
na do swiego pryncypała w Ameryce, w którym donosi, że ieden afrykański naczelnik, w celu dostarczenia pewney liczby młodych murzynów, (do czego się był obowiązwał), napadł podczas ciemney nocy na spokojne rolnicze pokolenie, popalił chaty, wyrzwał w pień wszystkich dojrzałych mężczyzn, i kobiety wraz z dziećmi, a chłopców i dziewczyny zabrał w niewolę.— Czytał także drugi raport o zniszczeniu ośmiu afrykańskich wiosek w przeciągu iednego tygodnia, których mieszkańcy, jeżeli uszli przed morderczém żelazem, sprzedani zostali *Europejczykom*. — Widać z doniesienia angielskiego posła w Paryżu, że w iednym roku wyłynęło 362 ładunków z niewolnikami z dwóch małych rzek afrykańskich, które, miernie licząc, wynosiły 105,600 niewolników.

(*L. d. B.*)

— Listy z *Port-au-Prince* donoszą, że przybyli tam emigranci ze Stanów Zjednoczonych, i zostali nayuprzeymiiej przez mieszkańców przyjęci. Że zaś są powiększej części protestantami, obawiał się z początku prezydent aby ich mieszkańcy *Haity* zimno nie przyjęli: lecz się omylił; dostrzegł bowiem wszędzie ducha tolerancyi. *Jenerał Borgella*, polecał zachowanie tego ducha, i dał poznać że chociaż emigranci są innego wyznania, niemniej dla tego są dziećmi iednego oycy, lubo mu hołd w odmiennym oddają sposobie. *Jenerał Ingillac*, zacny mąż, sekretarz *Paua Boyer*, rozpoczął świeżo literackie i polityczne dzieło pod tytułem *Le Propagateur*, napisane w stylu mogącym przynieść chlubę najsławniejszemu europejskiemu autorowi. Agenci towarzystwa kopalni i handlu w *St. Domingo*, utworzonego w Londynie, przybyli do *Port-au-Prince* i byli tam dobrze przyjęci.

z Paryża 24 Maja

— *Jenerał Zastrow*, nadzwyczajny Posel Króla *Jmci Pruskiego* na uroczystość koronacyi, tudzieź *Hrabia Löwenhielm* w tym że przeznaczeniu od Króla *Jmci Szwedzkiego* przysłany, mieli dnia 20 przed południem posłuchanie u Króla *Jmci*, który na mowy ich z zwyczajną sobie łagodnością odpowiedzieć raczył.

— *Xiąże San-Fernando*, *Grand Hiszpański*, miał posłuchanie u Króla.

— *Xiąże Polignac* przybył tu z Londynu.

— Króleska muzyka wyjechała dziś do *Rheims* w 50 powozach. W *Rheims* dla osób zaproszonych lub tych które z obowiązku na koronacyi przytomne być muszą, urządzono blisko 11,000 pomieszkań. Także i *Prezes Konsystorza* reformowanego w *Marsylii* odebrał wezwanie od Króla *Jmci*.

— Wszystkie koronki do Koronacyi Króla potrzebne, zamówione były w *Bruxelli*. Pan *Charengy* uskarżał się na to nie dawno w Izbie deputowanych, twierdząc iż należało wspomnieć na fabrykę koronek w *Alençon*. Zdaie się że *Bruxelskie* koronki muszą być lepsze.

— Dnia 21 Maja posiedzenia izb odłożone zostały do dnia 7 Czerwca.

— Tutejszy sklarz który ani czytać ani pisać nie umie, oddał do dyrekcji teatru Odeon ułożoną przez siebie Komedją pod tytułem: „*Wędrujący Sklarz*.”

— Przed 50 laty, przy obrzędzie Namaszczenia Ludwika XVIgo, władze żądały w Rheims tylko 400 mieszkań teraz zaś chcą 1600; osoby, które w skutek rządowych rozporządzeń pomieszkania ustąpiły, nieżądały za to najmniejszego wynagrodzenia.

— Godnym jest uwagi że Filip VI, pierwszy Król francuzki z domu Walezyszów, także był koronowany w Rheims d. 29 Maja przed 498 laty. *Rühl*, członek konwencji, który dnia 29 Maja 1793 roku stłukł ampułkę z Olejem Świętym, odebrał sobie życie we dwa lata później, także dnia 29 Maja. Przy wjeździe do Paryża Króla Ludwika XVI, po jego koronacji, podał Monarsze szesnastoletni uczeń z kollegium Ludwika Wielkiego poema w imieniu swoich kollegów. Tym uczniem był — *Robespierre*.

— Miasto Tuluz wyposaży 10 młodych oblubienic w czasie koronacyjnych uroczystości.

— Kilkakrotnie (pisze dziennik *Gwiazda*) zdając sprawę z rozpraw Parlamentu angielskiego mieliśmy sposobność zwrócenia uwagi na to, że niewiadomość główną jest cechą nieprzyjaciół Katolików.

Na ostatnim posiedzeniu Izby Parów czyliż niesłyszano Biskupa z Chester iak bardzo poważnie utrzymywał że Katolicy mają dwóch *panujących*, ponieważ *składają przysięgę wierności Papielowi* i że Papiież tak w duchownych iako i w doczesnych rzeczach miał władzę nad nimi? Taka była jednakże podstawa mowy uczonego Prałata.

Oto jest drugie jeszcze dziwniejsze twierdzenie, ponieważ pochodzi od Ministra który iako statysta powinien był znać położenie Europy. » Wszystko rozstrząsnawszy, mówi Hrabia Liwerpool kończąc mowę swoją, okazuje się że Katolicy Irlandzcy posiadają *większą wolność polityczną i cywilną* aniżeli protestanci w iakimkolwiek bądź kraju Europy.“ Te słowa tak nam się dziwne zdały że musieliśmy przy nich dać notę, lecz, z zupełnie przeciwnych pobudek, nasze dzienniki liberalne wcale ją wyrzuciły. Uczuły że taka wyraźna zniewaga prawdy zniszczy całą mowę tego Ministra.

Niekiedy niewiadomość literacka i historyczna łączy się u nieprzyjaciół katolików z niewiadomością w samym przedmiocie narady.

Wykazaliśmy już niewiadomość innego Ministra który cytując sławną bajkę o *Zwierzętach chorych na morowe powietrze*, szczerze oświadczył że wcale nie zna ię autora. Jeden z Parów który mówił na ostatniej sessyi przewyższył jeszcze Pana *Peel*. Jest to Lord Colchester, dawny mówca Izby niższej, zestarzały w pośród rozpraw parlamentowych. Uwziął się dowiedzieć koniecznie że Bossuet był nietolerującym. *Czytacie mowił jego mowę pogrzebową na smierć Ludwika XIV.* — a Bossuet umarł w 1704 r. na iedenaste lat przed Ludwikiem XIV.

Katolicy Irlandzcy nie powinni tracić nadziei; wiedzą iaka jest siła ich przeciwników. Niewiadomość i błąd nie mogą długi czas walczyć pomyślnie z prawdą i z sprawiedliwością. Przypomniemy sobie co

rzekł Hr. Harrowby, Prezes Rady Ministrów, a wniesiemy z nim razem, że jeżeli przyjaciele Katolików powinni się smuć uderzeni tym ciosem, mieszkańcy reszty Europy mogą znaleźć powód radości. „Odrzucenie bilu emancypacji rzekł szlachetny Hrabia, uczyni Irlandją częścią państwa W. Brytanii którą nayprędzej ranić będzie można. Mocarstwa współubiegające się z nami widzą wnię z pociechą zaród naszego przyszłego osłabienia. Myślcie co by mogło stać się gdyby wojna miała nastąpić. . . ! !

Te słowa prawdziwego statysty podałyby powód do komentarza któryby nieprzyjaciołom katolików głębokie uwagi nasunął, gdyby nietolerancja i fanatyzm mogły rozmyślać. (Et.)

— Pierwszy oddział zwierząt z Tunisu przybył 20. Maja do ogrodu Króleskiego. Składa się z dwóch lwów, samca i samicy iak największego wzrostu; z dwóch gazellów i ośmiu baranów z nozdrzem w kształcie łuku, mających cechy przypisywane baranom Jowisza Ammońskiego. Lwica w proporcji mocniejsza jest od Lwa; jednakże mocno ją przestraszyły przygotowania poczynione do otwarcia ię klatki i ułatwienia wejścia do ię nowego pomieszkania. Wprowadzono ją przez przymus. Lew zaledwie postrzegł te przygotowania; po zaprowadzeniu komunikacji spojrzzał bacznym okiem, wszedł nareszcie i obejrzał iak najstarszymi wszystkie części swego mieszkania.

Posel Tunetański uwiadomiony że część iego podarunków przybyła, udał się natychmiast do ogrodu Króleskiego i zwiedził wszystkie zwierzęta. Życzył sobie aby połączono dwóch lwów których zostawiono w Marsylii nazwyczajonych żyć z sobą razem. Skłoniono się do tego, i dwa zwierzęta walczyły z sobą iak młode koty bez gwałtowności i użycia pazurów. — Na rozkaz głośno wyrzeczony lew powrócił do sąsiedzkiej łoży.

— Wyplłynęły z Havre na statku parowym: Słoń afrykański, tapir, orzeł drapieżny, *Yacou* (*) i zbiór roślin żyjących; w krótko przybędą do Paryża. Słoń pochodzi od Mechemeta - Ali Baszy z Egiptu, a inne przedmioty przybyły z Kayenny razem z ich dawcą Baronem *Millius*, gubernatorem osady.

— Dnia 11. Maja odbyła się w Glasgowie eksekucja która może dostarczyć postrzeżeń o obyczajach Anglików. — Rzemieślnik przedający bawełnę, zwany *John Kean*, w zapędzie gniewu strzelił do iednego z swoich kollegów i mocno go zranił; skazany został na karę cielesną, na deportacyą i na zawsze do robot ciężkich. Wzniesiono rusztowanie na którym winowayę tak przywiązano iak na krzyżu że się ani ruszyć nie mógł. Wtenczas Kat ogołociwszy go z sukien i z koszuli przystąpił do wyliczenia mu 80 plag dyscypliną uzbroioną węzłami, którą Anglicy nazywają *Kotem o dziewięciu ogonach*.

Niezmierny tłum widzów, powiększony części z kobiet złożony, uznał że wykonawca słabo uderzał. Jednakże krew zaczęła płynąć z pleców pacjenta, a wtenczas kilkokrotnie powstały liczne okrzyki radości. Lecz to nas jeszcze więcej zadziwia że dzienniki Londyńskie z najzimniejszą krwią oświadczyły że wykonawca w Glasgowie nie miał siły Herkulesa lub Samsona. — Nieszczęśliwy *Kean*

(*) Rodzaj ptaków leśnych Amerykańskich.

jeszcze nie miał dosyć; mają go znów bić; i podał prozbę do Sędziów aby zadowolili się nad nim.

— Nowa ulica utworzona na gruncie który niegdyś zajmował dom Ministerstwa Skarbu nazwana będzie ulicą *Bordeaux*.

— Kuryer francuzki, mowi *Etoile*, doniósł że wyspa *Kuba* ogłosiła swoją niepodległość. „Ta wiadomość, przydaie, mająca wszystkie cechy podobieństwa do prawdy, była przyczyną spadnięcia na 2 od sta obligacyj pożyczki *Guebharda*.“ Gdybyśmy nie mieli szczególnych powodów do uważania téj wiadomości iako fałszywą, mniemamy że proste rozumowanie zbić ją zdoła.

Niech uważa *Kuryer francuzki*, że osady złożone po większej części z niewolników nie pragną tak iak ład stały wydobyć się z pod opieki metropolii. Potrzebna im jest dla zachowania ich od niepodległości która istotnie byłaby niebezpieczną dla osadników. Nie brakowałoby nam dowodów tego twierdzenia; lecz *Kuryer* tak dobrze je zna iak i my. Poprzestajemy dziś na oświadczeniu, że dziennik szanujący własną godność powinienby z mniejszym pośpiechem ogłaszać wieści tak ważne a nie oparte na żadnych rzeczywistych podstawach.“ (Et.)

— Sprawa listy cywilnej domagała się koniecznie aby drogie kamienie i ciężki prywatny biblioteki Króleskiej, medale, posągi, brzozy i obrazy należące do korony, spisane zostały iak naydokładniej. Uskuteczniło to podług prawa i Kommissya wyznaczona w tym celu z *P. Moléon*, inżynierem Koronnym, przedstawili swoją pracę *N. Panu*. Monarcha raczył zwrócić szczególniejszą uwagę na wolumina obemykające plany lasów i dóbr Króleskich.

— Wchwilu w której nastaje pora brania kąpeli morskich, poczytuemy sobie za obowiązek uczynienia wzmianki o kąpielach świeżo założonych w *Boulogne* na morzu przez Pana *Versial*. Żadne miasto niewystawia, co do wykonania tego przedmiotu, więcej korzyści i przyjemności iak *Boulogne*. Otoczone małowniczymi położeniami, odwiedzane przez wielu podróżnych, to miasto staie się codziennie bardziey zajmującym. Zewnętrzny kształt łazienek jest piękny architektury, dach który je pokrywa wystawia ze wszystkich stron widok rozciągający się na 10 mil, tak że można widzieć brzegi Anglii. Budowla wewnątrz pięknie ozdobiona i gustownie umeblowana. Można tam znaleźć wszelkiego rodzaju przyjemne rozrywki znakomitych artystów, dających się słyszeć corocznie, gdy iadą do Anglii, na muzycznych wieczorach w łazienkach. Niczego zapewne niebędzie więcej potrzeba do wstawienia kąpeli morskich w *Boulogne*, iak wiadomości że *Madame* ma się w nich tego roku znajdować. (Et.)

— Nie wiadomo z iakich powodów ogłoszona została wieść przez niektóre dzienniki francuzkie, że wojsko francuzkie ma opuścić przed pierwszym Lipca, twierdze, które zajmuie w Hiszpanii.

— W tych dniach przyaresztowano wiele osób w Lyonie; niewiadoma do tąd przyczyna tego postępowania.

— Pewien lichwiarz, nazwiskiem *Martin*, skazany został w Awenionie na opłacenie kary pieniężnej 40,000 franków.

— Składka, zebrana tu u Panów *Treuttel* i *Würz* dla nieszczęśliwych w nadreńskich prowincjach, wynosiła do dnia 10 b. m. 18,607 franków.